

Tárgy: *Az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ellenérdekű fél jogi képviselőjének hozzájárulása nélkül az ellenérdekű féllel egyeztetést nem kezdeményezhet*

Üttv.1. § (1) és (3) bekezdés, 6/2018. (III. 26.) MÜK Szabályzat (Etikai Szabályzat) 2.1, 11.1, 11.7. rendelkezései

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/081/2023.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. ... ügyvéd** fegyelmi ügyében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Regionális Fegyelmi Tanácsának 2023. október 9. napján P.8/2023. szám alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. január 26. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Regionális Fegyelmi Tanácsának P.8/2023. számú határozatát megváltoztatja akként, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért őt 100.000,- Ft, azaz Egyszázezer forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyja.

Kötelezi a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú fegyelmi határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara pénztárába 30.000,- Ft, azaz Harmincezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő 15 napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint az országos fegyelmi bizottság ellen – elektronikus kapcsolattartás előírásainak megfelelően – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes a Fővárosi Törvényszéknek címezve kell előterjeszteni.

Indokolás:

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa (másodfokú tanács) a lefolytatott bizonyítási eljárás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

I. Eljárás alá vont volt ügyvéd személyi körülményei

Eljárás alá vont ügyvéd a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara tagja, ügyvédi tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként folytatja.

Az eljárás alá vont ügyvéd elleni korábbi fegyelmi ügyek:

P.47/2017. – pénzbírság

P.14/2017. – megrovás

II. Az elsőfokú fegyelmi eljárás, megállapított tényállás, és felek nyilatkozatai

2023. február 3. napján érkezett panaszbeadvány (...) panaszos részéről a Nyíregyházi Ügyvédi Kamarához, melyben panaszos kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd őt a férjével fennálló családjogi jogvitájával kapcsolatban annak ellenére kereste meg közvetlenül írásbeli formában, hogy tudomással bírt arról, hogy a panaszos meghatalmazott jogi képviselővel rendelkezik. Beadványához mellékelte a jogi képviselőjének adott meghatalmazását, az eljárás alá vont ügyvéd által számára küldött felszólító levelet, valamint az annak alapjául szolgáló meghatalmazást.

Az eljárásban megállapítást nyert, hogy a panaszos által sérelmezett levélben az eljárás alá vont ügyvéd, az ügyfele által előadott tények alapján arra hívta fel közvetlenül a panaszost, hogy hagyjon fel jogellenes magatartásával, illetve a levéllel érintett magatartása lehetséges jogkövetkezményeire is utalt. A fentiek mellett eljárás alá vont ügyvéd tájékoztatta panaszost a jogvita vagyoni jogi vonatkozásaival kapcsolatos jogi álláspontjáról és felhívta – az álláspontja szerint – házastársi közös vagyonba tartozó dolgok bérletéből származó bérleti díjak megfizetésére, az ügyfele által a panaszos számára teljesített pénzüsszegekkel való elszámolásra, valamint az eljárás alá vont ügyvéd szakmai véleménye szerint szintén a panaszos és férje házastársi közös vagyonba tartozó, ügyfele által használt – azonban a panaszos tulajdonában lévő – gépjármű forgalomba való visszahelyezésére.

Panaszos előadása szerint jogi képviselője nem járult hozzá ahhoz, hogy az eljárás alá vont ügyvéd közvetlenül ügyfelével – azaz panaszossal – is kommunikáljon. A panaszos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd ezen magatartása tisztességtelen nyomásgyakorlást jelentett ellene, továbbá sérti az Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.1. pontjának rendelkezéseit, mivel jogi képviselő fennállása esetén a jogi képviselő hozzájárulása hiányában az eljárás alá vont ügyvéd nem lett volna jogosult arra, hogy panaszossal közvetlenül kommunikáljon.

A bejelentés alapján 2023. február 28. napján a vezető fegyelmi biztos elrendelte az előzetes vizsgálatot és felhívta az eljárás alá vont ügyvédet igazoló irata előterjesztésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd – első az elektronikus kapcsolattartás szabályainak meg nem felelő hatálytalan beadványát követően – a hatályos igazoló iratát 2023. március 16. napján terjesztette elő, melyben szemléltette az érintett ügy kapcsán a peres felek között kialakult feszült viszonyt, többek között azt, hogy panaszos, valamint annak édesapja – aki időközben a házastársi közös lakás vonatkozásában haszonélvezeti jogot szerzett – indítványozták, hogy az eljárás alá vont

ügyvéd ügyfelét kötelezzék a közös lakás elhagyására. Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában kifejtette, hogy a panaszos jogi képviselője részére 2023. január 15. napján írt levelében ismertette az ügyfele által előadott viszonyokat, továbbá azt is, hogy közvetlenül panaszos, valamint annak édesapja számára is levelet kíván küldeni figyelemmel a kialakult helyzetre. A panaszos jogi képviselője ezen levélre reagált és tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy panaszos további peren kívüli egyeztetést nem kíván folytatni. Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló iratában kifejtette azt is, hogy álláspontja szerint a panaszos által adott meghatalmazás a házasság felbontására és annak járulékos kérdésre terjedt ki, azonban a vagyoni jogi kérdéseket álláspontja szerint nem ölelte fel, ezzel szemben az általa írt levél részben gyámhatósági – és nem bíróság által elbírálandó –, valamint vagyoni jogi kérdéseket érintett, így az nem minősült az ellenfél jogi képviselője megkerülésének. Előadása szerint a panaszos, valamint annak jogi képviselője számára lényegében azonos tartalmú leveleket küldött, azzal, hogy a jogi képviselő számára lényegében bővebb tartalmú megkeresést írt.

2023. május 25. napjával a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett, figyelemmel arra, hogy eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint megsértette az Üttv.1.§ (1) és (3) bekezdései rendelkezéseit, valamint az 6/2018. (III. 26.) MÜK Szabályzat (Etikai Szabályzat) 2.1, 11.1, 11.7. rendelkezéseit.

Az elsőfokú tárgyalást a tanács 2023. október 9. napjára tűzte ki, az idézés kiadását követően az eljárás alá vont ügyvéd bejelentette az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részére, hogy a fegyelmi tárgyaláson, peres tárgyalása időpontjának ütközése miatt nem tud jelen lenni, azonban nem kérte a tárgyalás halasztását, emellett beadványában további észrevételt tett, melyben kifejtette, hogy álláspontja szerint az Üttv. egyik felhívott rendelkezését sem sértette meg. Az Etikai Szabályzat 2.1. pontja vonatkozásában kifejtette, hogy az ellenfél jogi képviselőjét nem kerülte meg, elsőként számára jelezte kifogásait a panaszos eljárásával szemben, ezt követően – jelezve a jogi képviselő számára is – került sor a panaszos számára írt levél megküldésére. Az Etikai Szabályzat 11.1. pontja vonatkozásában kifejtette, hogy egyeztetést nem kezdeményezett panaszossal, így ez a rendelkezés nem sérülhetett. Az Etikai Szabályzat 11.7. pontja vonatkozásában kifejtette, hogy elsőként a jogi képviselőt kereste meg, majd ezután írt panaszosnak, így álláspontja szerint nem sértette meg ezt a követelményt sem. Hivatkozott emellett az Etikai Szabályzat 1.1. b. pontjára, mely azonban a szabályzatból a terhére rótt rendelkezéseket nem érinti. Beadványában kifejtette, hogy álláspontja szerint az általa írt levél nem befolyásolta az ügy érdemét, jogsérelmet nem okozott, ha pedig érvelése ellenére mégis etikai szabálysértést okozott volna, az olyan csekély súlyú, hogy a fegyelmi felelősségre vonás minimális szintjét sem érne el. Az eljárás alá vont ügyvéd az általa kifejtett indokokra figyelemmel kérte az eljárás megszüntetését.

Az elsőfokú tanács a fentiekre tekintettel 2023. október 9. napjára tűzött fegyelmi tárgyalását megtartotta, amelyen az eljárás alá vont ügyvéd a jelzettek szerint nem jelent meg, a fegyelmi biztos végindítványában fenntartotta álláspontját.

Az elsőfokú tanács a 2023. október 9. napján megtartott tárgyaláson határozatot hozott, amelyben megállapította az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét és 200.000,- Ft pénzbírság, valamint az eljárási költségek, azaz 80.000,- Ft megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú határozatban rögzített tényállás szerint a bontóperben panaszos házastársának képviselőjét ellátó eljárás alá vont ügyvéd egyeztetéseket kezdeményezett a panaszos jogi képviselőjével a felek közötti megállapodás elősegítése érdekében, ajánlatával a panaszos ügyvédjét 2022. november 4-én, 2023. január 15-én levélben megkereste. A jogi képviselő 2023. január 3-án elutasította a megegyezésre vonatkozó kezdeményezést.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. január 18-án közvetlenül írt „felszólítás” tárgyú levelet, melyben bejelentőt felhívta a zaklató és egyéb jogellenes magatartás abbahagyására, annak folytatása esetére kilátásba helyezte az egyéb hatósági eljárások kezdeményezését, gyermeknevelésre való alkalmatlanságának megállapítását, a szülői felügyeleti jog megvonását. A felszólítás további, a házasság felbontásához kapcsolódó vagyoni és egyéb elszámolási kérdések rendezésére utalt. A felszólító levél alkalmas volt arra, hogy a panaszos úgy érezze, az eljárás alá vont ügyvéd közvetlenül nyomást kíván rá gyakorolni.

A határozat indokolásában az elsőfokú tanács kifejtette, a csatolt levelek alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd is teljes képviseletre jogosult ügyvédnek tekintette a panaszos ügyvédjét, ezt támasztja alá, hogy az ügy személyi és vagyoni részét is átfogó egyeztetést folytatott vele, ennek ellenére mégis közvetlenül küldött megkeresést panaszos részére. Utalt emellett arra is, az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta, hogy közvetlen megkeresést küldött volna a panaszos számára. Az elsőfokú tanács vizsgálta, hogy a panaszos által kifogásolt levél valóban más, a panaszos által adott meghatalmazás által nem érintett ügyre vonatkozott-e, illetve azt, hogy ezen levél alkalmas volt-e közvetlen panaszos elleni nyomás gyakorlásra. Az elsőfokú tanács vizsgálata eredményeként arra jutott, hogy egyértelműen megállapítható, hogy a vitatott levél alapvetően a panaszos által a bontóperhez kapcsolódóan az eljárás alá vont ügyvéd ügyfelével szemben tanúsított magatartáshoz kapcsolódik, ezért az az Etikai Szabályzat 2.1. és 11.1. pontjait sérti. Az elsőfokú tanács felhívta továbbá a 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1.§ (1) és (3) bekezdéseit, azonban ezek sérelmére vonatkozó indokolást nem adott. A büntetés meghatározása körében a fegyelmi vétség súlyára, valamint az eljárás alá von ügyvéd fegyelmi előéletére volt figyelemmel a fegyelmi tanács.

Az elsőfokú határozat eljárás alá vont ügyvéd számára 2023. október 10. napján került kézbesítésre.

Eljárás alá vont ügyvéd 2023. október 24. napján fellebbezést nyújtott be az elsőfokú határozattal szemben, amelyben elsődlegesen kérte az eljárás megszüntetését, másodlagosan pedig kérte a kiszabott pénzbírság enyhítését. Fellebbezése indokaként előadta, hogy álláspontja szerint a panaszos jogi képviselőjének írt levele lényegi tartalmát illetően megegyezik a panaszos számára írt megkereséssel, emellett jelezte az ügyvéd kolléga számára is, hogy az ügyfelét ért jogsérelmek okán közvetlenül is meg kívánja keresni a panaszost, valamint annak édesapját. Állította, hogy egyeztetést nem kezdeményezett a panaszossal, ezért az Etikai Szabályzat 11.1. pontját nem sérthette meg. Az Üttv.1.§ (1) bekezdése tekintetében kifogásolta, hogy az elsőfokú határozat érdemi indoklást nem tartalmaz e rendelkezés sérelmét illetően, az Üttv.1.§ (3) bekezdése vonatkozásában előadta, hogy álláspontja szerint e szabályt semmilyen formában nem sértette meg, emellett kifogásolta, hogy az Etikai Szabályzat nem minősül jogszabálynak, így még ennek esetleges sérelme sem alapozná meg a jogszabálysértést részéről. Fellebbezésében kifogásolta, hogy az Etikai Szabályzat 1.1. b) pontjára tett hivatkozását nem értékelte az Elsőfokú Fegyelmi Tanács. A fentiekben túl eljárás alá vont ügyvéd hivatkozott arra is, hogy ok-okozati összefüggést nem vezetett le az elsőfokú tanács a szabálysértések vonatkozásában, a felelősséggel kapcsolatban, a szándékosság és a gondatlanság kérdését nem vizsgálta. Enyhítő körülményként hivatkozott arra, hogy a terhére megállapított korábbi fegyelmi vétség óta hosszabb időtartam telt el, továbbá kifejtette, hogy a fegyelmi büntetés mértéke álláspontja szerint a terhére rótt fegyelmi vétséggel nem áll arányban, az eltúlzott. Előadta továbbá új körülményként egészségi, szociális és anyagi körülményeit.

Az országos vezető fegyelmi főbiztos a fellebbezésre tett észrevételében felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú határozat nem foglalt állást a fegyelmi vétség rendbelisége kérdésében, előadta továbbá, hogy álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétség 1 rendbelinek minősül. Ezt meghaladóan az országos vezető fegyelmi főbiztos álláspontja szerint a tényállás helyesen került megállapításra, az 1 rendbeli fegyelmi vétség elkövetése miatt arányos büntetés került kiszabásra az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács 2024. január 26. napjára tűzte ki a fellebbezés vonatkozásában a másodfokú tárgyalást, amelyen az eljárás alá vont ügyvéd személyesen megjelent. A tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd érdemben fenntartotta a fellebbezésében előadottakat. Előadta, hogy a panaszos ügyvédjének meghatalmazását személyesen nem látta, abban a hitben járt el, hogy annak meghatalmazása a vagyoni jogi vitára is kiterjed. Ezt meghaladóan utalt az ügy további lefolyására, valamint arra, hogy bár ügyfele érdekében több hatóság előtt is tett lépéseket, azonban ezek rendre sikertelenül zárultak. Egészségi állapotával kapcsolatban részletesen nyilatkozott. Anyagi helyzetét is feltárta. Hivatkozott emellett a fegyelmi tanácsi gyakorlatra, amely alacsony összegű pénzbírsággal büntette a hasonló vétséggel érintett ügyvédet.

A fellebbezés részben alapos.

IV. A másodfokú tanács döntésének indokai

Figyelemmel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügy lényegét illető tényállási elemet nem vitatott, ezért a másodfokú tanács az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által megállapított tényállást elfogadta döntése alapjául.

A másodfokú tanács megállapította, hogy elsőfokú eljárás eljárásjogi szempontból lényeges fogyatékoságban nem szenved, azonban az elsőfokú határozat hiányos, mivel több lényeges kérdésben sem foglalt állást, így az eljárás alá vont ügyvéd vétkessége, valamint az általa elkövetett fegyelmi vétség rendbelisége tekintetében, amint utóbbi körülményre az országos vezető fegyelmi főbiztos is utalt észrevételében. A másodfokú tanács rögzíti, hogy az elsőfokú határozat ezen hiányosságai a másodfokú eljárás során kiküszöbölhetőek, ezért nincs akadálya az érdemi vizsgálatnak, és érdemi határozat meghozatalának.

Az elsőfokú határozat az eljárás alá vont ügyvéd terhére rója az Üttv.1.§ (1) és (3) bekezdései megsértését.

Az Üttv.1.§ (1) bek. szerint: „Az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.”

Az Üttv.1.§ (3) bekezdése kimondja, hogy „Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.”

A másodfokú tanács a fenti jogszabályhelyek megsértése hiánya tekintetében osztotta az eljárás alá vont fellebbezésének érvelését, mely szerint az elsőfokú határozat részben sem adta indokát annak, hogy a fenti rendelkezéseket milyen formában és módon sértette meg, a másodfokú

tanács álláspontja szerint a feltárt tényállás alapján e körben fegyelmi vétség nem róható az eljárás alá vont ügyvéd terhére. A másodfokú tanács osztja az eljárás alá vont ügyvéd álláspontját abban, hogy az Etikai Szabályzat nem minősül jogszabálynak.

Az Etikai Szabályzat 11.7. pontja kimondja, hogy *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosult a beadványának másolatát kellő időben, lehetőleg annak előterjesztésével egyidejűleg, külön felhívás nélkül megküldi az ellenérdekű fél jogi képviselője általa ismert elektronikus levelezési címére, kivéve, ha a jogi képviselő kifejezetten eltérően rendelkezik.”* A másodfokú tanács álláspontja szerint amennyiben értékelésre kerül eljárás alá vont ügyvéd terhére, hogy hozzájárulás hiányában kezdeményezett egyeztetést a panaszossal, úgy ugyanazon cselekmény vonatkozásában az erről való tájékoztatás elmaradása ismételten nem értékelhető terhére. Az Etikai Szabályzat 11.7. pontjának helyes értelmezése szerinti célja, hogy az eljárás hatékony befejezését visszaélészerűen hátráltató személy elleni fellépés lehetőségét megteremtse. A tényállás szerinti esetben azért sem állapítható meg ezen szabály sérelme, mivel a megkeresésről előzetesen tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvéd a panaszos ügyvédjét.

A másodfokú tanács megállapíthatónak találta ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét az Etikai Szabályzat 2.1, valamint 11.1. pontjai tekintetében. Az Etikai Szabályzat 2.1. pontja kimondja, hogy *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselet ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.”* Az Etikai Szabályzat 11.1. pontja szerint *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ellenérdekű fél jogi képviselőjének hozzájárulása nélkül az ellenérdekű féllel egyeztetést nem kezdeményezhet.”* E rendelkezések együttes értelmezése mellett az eljárás alá vont ügyvédnek a panaszos ügyvédjének hozzájárulásával kellett volna rendelkeznie ahhoz, hogy közvetlenül panaszossal kezdeményezzen egyeztetést. A másodfokú tanács álláspontja szerint nem volt megalapozott az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezése, amely szerint a panaszos ügyvédje, és panaszos számára tartalmilag azonos megkeresést küldött volna meg, illetve az sem, hogy panaszos számára írt levél nem érintett a panaszos ügyvédjével fennálló megbízás tárgyát képező üggyel kapcsolatos kérdéseket. Ellentmondásos volt az eljárás alá vont ügyvéd védekezése a körben, hogy a panaszos ügyvédjének képviseleti jogát milyen terjedelemben ismerte el. Az elsőfokú eljárás során erre több tényállítást is tett, amivel ellentétesen nyilatkozott a másodfokú eljárás során megtartott fellebbezési tárgyaláson, ahol a tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint már arra irányuló érvelést tett, hogy ismeretei szerint az ügy vagyoni jogi részére is kiterjedő megbízása volt a panaszos ügyvédjének. („Azt emeli ki, hogy ő maga azt a meghatalmazást, amiben a kolléga eljár, nem látta, viszont mindvégig, amikor tárgyalta, abban a hiszemben volt, hogy jogosult eljárni, úgy tűnt, hogy a vagyoni jogi ügyekre is meghatalmazása van.” - másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 1. old. 1. bek.) A fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozata alapján az eljárás alá vont ügyvéd tudta, hogy olyan ügyben keresi meg a panaszost, amelyben a jogi képviselővel kellett volna kapcsolatot tartania.

Az elsőfokú tanács nem értékelte a vétkesség fokát, ez a másodfokú tanács álláspontja szerint szándékos elkövetésben állapítható meg, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd a levél megírásakor tudatában volt annak, hogy a panaszos ügyvédjétől az önálló megkeresésre nem rendelkezik felhatalmazással, ennek tudatában közölte a felszólítást a panaszossal.

Figyelemmel arra, hogy a panaszos bejelentéséből is megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy alkalommal kereste meg őt közvetlenül, így 1 rendbeli fegyelmi vétség állapítható meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd által felhívott Etikai Szabályzat 1.1.b) pontjával kapcsolatban előadott érvekkel kapcsolatban a Másodfokú Fegyelmi Tanács felhívja a figyelmet arra, hogy az az Etikai Szabályzat 13. pontjában meghatározott elvárások vonatkozásában irányadó. Az eljárás alá vont ügyvéd terhére az Etikai Szabályzat 2.1. és 11.1. pontjában foglalt kötelezettség megszegése róható, e tekintetben nem feltétele a súlyos fokú normaszegés a fegyelmi vétség megállapíthatóságának.

A fenti körülmények együttes értékelése alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács egyetértett az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által meghatározott büntetés nemével, azonban annak mértékét – figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd terhére megállapítható normaszegések számára – eltúlzottnak találta. A másodfokú tanács az Etikai Szabályzat 2.1. és 11.1. pontjának 1 rendbeli szándékos megsértése okán a súlyosító és enyhítő körülmények mérlegelését követően arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokú határozat által megállapított pénzbüntetés eltúlzott mértékű, annak összegét a fellebbviteli tanács 100.000,- Ft mértékben állapította meg, mely összeg álláspontja szerint arányban áll az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének mértékével. A kiszabott büntetés mértékének meghatározásánál a másodfokú tanács különös hangsúllyal vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont ügyvédet korábban súlyosabb fegyelmi büntetéssel nem sújtották, az eljárás folyamán alapvetően együttműködő magatartását, valamint méltányolható egészségi és szociális körülményeit, amelyekre indokoltan hivatkozott a másodfokú eljárás során.

VI. Záró rész

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az FE. 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem kereti között bírálta felül, az Üttv.138. § (1) bekezdés b) pontja alapján részben megváltoztatta, és az Üttv.142. § (2) bekezdése, a FE. 40.2. c) pontja, valamint a FE. 40.9/C. és 40.10. pontjai alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére az eljárás alá vont ügyvédet mérsékelt összegben, 30.000,- Ft-ban kötelezte.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FE. 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139.§ (1) bekezdése biztosítja. (...)

Budapest, 2024. január 26.

2. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat 2024. január 26. napján jogerős és 2024. április 18. napján végrehajtható.